

Het paradijs, om jaloers op te worden?

Door: Anke Pronk-Waterlander

De meeste Christenen beweren dat het leven in de hof van Eden een volmaakte harmonieuze toestand was. Adam en Eva genoten volgens hen van alle pracht om hen heen en van de nabijheid van God. Ze kenden niets anders dan schoonheid, goedheid, heerlijkheid en volmaaktheid. Pas toen ze van de verboden boom aten leerden ze het kwaad kennen. Maar was dat werkelijk zo?

Hoe noemde God die verboden boom? Dat staat in Genesis 2:17, herziene Statenvertaling - **'Maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten...'** Hé, hij heette dus niet de boom van het kwaad, maar van de KENNIS van GOED en kwaad.

Nu gaan we even logisch denken. Als het eten van die boom kennis van zowel goed als kwaad opleverde, dan kunnen we dus eigenlijk vaststellen dat Adam en Eva, voordat ze van die boom aten, GEEN kennis hadden van het goede! Ze zaten dus midden in die pracht en praal, zonder te beseffen dat ze het goed hadden! Heerlijke temperatuur, prachtige natuur, genoeg te eten, maar er niet werkelijk van kunnen genieten omdat het vanzelfsprekend voor je is, omdat je nooit iets anders om je heen hebt gehad. Nu wordt het toch al wat minder paradijselijk.

Bovendien kenden ze God ook niet echt, terwijl Hij nota bene zo dicht bij hen was. In Genesis 3:8 staat dat God in de tuin van Eden wandelde en dat Adam en Eva Hem hoorden aankomen en zich voor Hem verstopten. Ze hadden God regelmatig ontmoet (want ze herkenden Zijn geluid), maar ze kenden Hem niet, d.w.z. ze kenden Zijn persoonlijkheid, Zijn karakter niet. Ze wisten niet dat God goed is, dat Hij barmhartig is en genadig, dat Hij rechtvaardig is en dat Hij liefde is. Ze kenden eigenlijk alleen Zijn schepping. Zou het kunnen dat God daar verandering in wilde brengen?

Ik geloof dat toen God aan Zijn scheppingswerk begon, Hij niet zomaar in het wilde weg iets maakte, maar dat Hij precies wist wat het zou gaan worden. In Jesaja 46:10, NBV-vertaling, staat bijvoorbeeld: **'Die in het begin al het einde aankondigde en lang tevoren wat nog gebeuren moest. Die zegt: Wat Ik besluit, wordt van kracht, en alles wat Ik wil, breng Ik ten uitvoer.'**

Waarom schiep God mensen? Ik denk dat Hij naar gezelschap verlangde. Ik geloof niet dat Hij alleen maar publiek wilde om te laten zien wat Hij allemaal kan. Ik geloof dat Hij een intieme relatie met ons wil hebben. Dat geloof ik omdat de Schrift Hem als Vader beschrijft.

Waarom plaatste God die verboden boom van kennis van goed en kwaad midden in de hof (Genesis 2:9), waarom niet ergens aan de rand op een onopvallend plekje? Nu moesten Adam en Eva waarschijnlijk de hele dag om die boom heen lopen. Elke dag weer die confrontatie, valt niet mee om dan gehoorzaam te blijven. Je zou haast zeggen dat God het expres deed, dat Hij wilde dat ze ervan zouden eten...

God had gezegd dat Adam en Eva zouden sterven als ze van die verboden boom aten. Vroeger vond ik dat heel gemeen van God, omdat ik ervan uitging dat Adam en Eva helemaal niet wisten dat sterven iets ergs was. Ik geloofde dat ze geen enkele ervaring met de dood hadden! Net zo gemeen als wanneer je tegen een klein kind zegt: 'Niet aan die kachel komen hoor, want die is heet.' Terwijl het kind nog niet weet dat heet pijn doet!

Maar inmiddels denk ik daar heel anders over, dankzij intensieve Bijbelstudie en (alweer) logisch denken. In Genesis 2:16,17 staat dat Adam en Eva van alle bomen in de hof mochten eten, behalve van de boom van kennis van goed en kwaad. Dat betekent dat ze onbeperkt konden eten van de levensboom. Waarom stond die boom daar trouwens in de hof? Als Adam en Eva onsterfelijk waren, dan was die levensboom toch helemaal niet nodig? Nadat ze Gods gebod hadden overtreden werden ze uit het paradijs verdreven. Er staat dat vanaf dat moment de weg naar de levensboom bewaakt werd (Genesis 3:24). Waarom moest dat? Om te voorkomen dat Adam en Eva van die boom zouden blijven eten en daardoor voor altijd zouden blijven leven!

Men gaat er altijd van uit dat het paradijs in een volmaakte toestand verkeerde, omdat in Genesis 1 verschillende keren staat geschreven **'En God zag dat het goed was.'** Als God zegt dat iets goed is, betekent dat dan dat het volmaakt is? Nee, het betekent dat alles precies verloopt volgens Gods plan, niets meer en niets minder. Zonde en dood spelen een tijdelijke rol in Gods plan.

Genesis 2:15, NBV-vertaling, zegt: **'God, de HEER, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken.'** In een volmaakte toestand zou er niets voor Adam te bewerken en te bewaken zijn geweest! Dus stel ik mij een onkruid wiedende Adam voor, die tegelijkertijd het rottende fruit (sterfelijkheid!) dat van de bomen is gevallen op de composthoop gooit.

Ik geloof dat Adam sterfelijk geschapen werd en ik geloof dat Christus de eerste was Die onvergankelijk leven ontving.

Er wordt gezegd dat er twee dingen zijn die een mens niet door ervaring hoeft te leren: jaloezie en hebzucht. Die zitten gewoon bij de mens ingebakken (door de Pottenbakker). In Genesis 3:4-5, herziene Statenvertaling, staat: **'Toen zei de slang tegen de vrouw: u zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.'** Satan wist kennelijk ook dat jaloezie en hebzucht al bij de eerste mensen aanwezig waren.

Wist God van tevoren dat Adam en Eva uiteindelijk van de verboden boom zouden eten? Sommige Christenen durven te beweren dat God op dit punt een risico nam, omdat zij denken dat God de mens een vrije wil gaf. Ik lees overal in de Schrift dat God wel goed is, maar niet gek! Natuurlijk wist Hij dat ze ervan zouden eten! God is immers alwetend (1Johannes 3:20; 1Samuël 2:3), Hij weet vanaf het begin wat de afloop zal zijn (Jesaja 46:10). God heeft de verboden boom bewust in het paradijs geplaatst, opdat Adam en Eva daarvan zouden eten, opdat zij daardoor goed en kwaad zouden leren kennen en daardoor dan weer het barmhartige karakter van hun Schepper. Zij gingen tegen Gods wil in, maar niet tegen Zijn bedoeling! Alles was van tevoren reeds gepland. Er ging dus HELEMAAL NIETS MIS in het paradijs! Dááààg, zogenaamde zondeval.

Als alles van te voren gepland was, dan stond het dus ook vast dat Adam na Eva van die verboden vrucht zou eten. Daar was geen ontkomen aan. Maar ik hou ervan om erover te filosoferen welke drijfveer God hier ingezet heeft om Adam te doen eten. Was het gewoon jaloezie? Wilde Adam niet voor Eva onderdoen? Heeft hij nog gearzeld toen zij hem die heerlijke vrucht onder zijn neus hield? En hoelang dan wel?

Was het misschien hebzucht? Wilde hij ook die kennis van goed en kwaad? Wilde hij haar niet kwijt? Zag hij er tegenop om weer alleen door het paradijs te moeten dwalen?

Of was het misschien liefde? Wilde hij haar niet in de steek laten? Had hij haar zo lief dat hij bereid was om alle zekerheden los te laten en zich samen met haar in het ongewisse te storten?

In de Schrift is de man het beeld van de Schepper en de vrouw het beeld van de schepping. De Schepper zal nooit Zijn schepping in de steek laten, Hij blijft haar trouw en zorgt voor haar en is zelfs bereid om voor haar te sterven. Daarom geloof ik dat Adam uit liefde voor Eva 'koos.'

Mooi hè? Zucht.

www.pronk-stukjes.nl